

Lap: .....

Megjelent: ..... AUG 18

Költözködik egy utca Óbudán

A vén Óbudán, amelynek színlé minden köve történelmet lehel és földjén a római légiók léptei dübörögtek — a vén Óbudán, rögökbe temelkedett klastromok és amfiteátrumok oszlopai közelében lázas munka folyik — épül a Híd!

Egy új óriáshíd születése szenzáció volt minden város történetében. De új utcák is születnek Óbudán, a régi, poros omladékok felett, lebontott céházak, apróka szatőcsboltok multba temelkedett vén sütődék heijén — e kor hatalmas ereje új iramot diktál, Óbuda arcáról eltűnnek a mély és penész-színű ráncok. Óbuda arca fiatalodik...

Itt bolyongok az öreg kövek az óbudai posta mellett, látom egy új utca születését, amely már volt, amelynek már neve is volt, csak most költözködik. Így fogják hívni: *Knur Pálné-utca*. Pár ház már áll, az úttest is befut a többi utcák közé, most vajúdik, most jó világra, most lesik, várják: útépítő munkások, mérnökök, építésszek, épületasztalosok, kőművesek, lakatosok, cserepesek, malterhordó lányok, faszobrászok, kubikosok, szobafestők és mindazok, akik megépítik, bevakolják, febrakják világot és sorsot kémlelő ablakait, küszöbeit, ajlóit, nyugalmat adó tetőzetét és kertecskéit is, amelyben zölden nevet majd a petrezselyem a fényfűző rózsákra s amelybe majd fákat ültetnek, hogy árnyékukban jól essék a délutáni álom.

Allok a most születő utca bejáratánál és eszembe jut, hogy az új úttest kövei talán maguk is gondolnak rá: micsoda hihetetlen erő az, amely majd percenként átdübörög rajtuk: az Élet... Az új házakba új lakók költöznek majd, új akaratok, új szenvedélyek, új szenvedések, új örömök, az új házak előtt majd meg-megáll a verkilis, néha a mentőkocsi, máskor a postás fordul be új kapuboltjuk alá, hogy levelet kézbesítsen, gyászjelentést vigyen, avagy talán váratlan pénzecskét. Talán tűz lesz és bedübörögnek a szirenás tűzoltóautók, néha

felvirágozott kocsin jön egy-egy vőlegény a menyasszonyért, hogy esküvőre vigye. Koldusok nyöszörögnek, gyerekek sivalkodnak, öregek búcsúzkodnak majd az élettől, nevetnek, sírnak, szeretnek, gyűlölködnek, házasodnak, elválnak, perlekednek, kibékülnek, születnek, meghalnak, beköltöznek, kiköltöznek, vándorköszörűsök hajítják a járdaszélien az óriáskereket, fák nőnek ki az aszfaltszegélyen, madarak húznak el feletle, esik majd benn az eső és kinyitítja az ablakokat a nap.

Allok az új vonalra áthelyezett utca sarkán és látom, hogy ott leselkedik az Élet... Nézi az utcát, nézi és halkán suttog a Sorssal. Hamarosan beköltözik. Szeretném megkérni: vigyen az új utcába örömet. Erőt. Boldogságot, sokat. A kenyéréért harcoló ember megérdemli.

Szeretném megkérni, tegye boldoggá ezt az új utcát.

Meg is kértem, szépen.
Talán meghallgatott...

Babay József